

Índex

DICTAMEN 1/2004 sobre l'Avantprojecte de llei d'horaris comercials2

Dictamen 1/2004 sobre l'Avantprojecte de Llei d'horaris comercials.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per la Llei 3/1997, la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica ha elaborat i aprovat la Proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de Llei d'horaris comercials en la reunió feta el dia 9 de març del 2004.

El Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social en la sessió ordinària del dia 15 de març de 2004 aprova per majoria el següent

DICTAMEN**I. ANTECEDENTS**

En data 27 de febrer del 2004 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès per l'Honorable Conseller de Comerç, Turisme i Consum, en què sol·licitava l'emissió, amb caràcter d'urgència, del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la tramitació, de l'Avantprojecte de Llei d'horaris comercials.

La sol·licitud de dictamen va ser traslladada als membres de la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica, que es va reunir el dia 9 de març del 2004 amb la finalitat d'elaborar la proposta de dictamen.

Context normatiu

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 8.2, encomana a la Generalitat, entre altres funcions, la de facilitar la participació de tots els ciutadans i ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social. D'altra banda, l'article 52 de l'Estatut d'autonomia faculta la Generalitat per constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències.

II. CONTINGUT

L'Avantprojecte de Llei consta d'un preàmbul, deu articles, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

El preàmbul reconeix la importància del comerç urbà de proximitat a Catalunya per la seva doble funció social i econòmica. Des d'una perspectiva social, constitueix un clar element vertebrador del territori i garanteix el proveïment de béns i serveis a aquelles persones que tenen dificultats de mobilitat. Des d'una òptica estrictament econòmica, s'erigeix com un factor determinant en la creació de treball autònom i en la redistribució de la renda .

Per tal de garantir l'equilibri entre els diferents formats de la distribució detallista a Catalunya, la Llei té per objecte establir a Catalunya un marc normatiu adequat a l'estil de vida i al model comercial catalans, preservar els drets dels petits empresaris i dels treballadors del sector i garantir als ciutadans uns horaris comercials amplis però ordenats.

L'article 1 estableix l'horari general de l'activitat dels establiments comercials de venda al públic de mercaderies.

L'article 2 regula els supòsits d'exclusió de l'horari general.

L'article 3 estableix els criteris de determinació de les zones turístiques a efectes de l'exclusió de l'aplicació de l'horari general.

L'article 4 estableix l'obligació d'exhibir al públic, de manera visible i permanent, l'horari adoptat.

L'article 5 tipifica les infraccions al règim d'horaris comercials.

L'article 6 classifica les infraccions al règim d'horaris comercials en lleus, greus i molt greus.

L'article 7 regula les sancions aplicables a les infraccions i els criteris de graduació.

L'article 8 defineix la reincidència a efectes d'aplicació del règim sancionador previst per la Llei.

L'article 9 regula la cancel·lació d'antecedents per la infracció de la normativa sobre horaris comercials.

L'article 10 estableix les competències sancionadores.

La disposició addicional primera estableix el caràcter supletori de la Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

La disposició addicional segona autoritza el Departament de Comerç, Turisme i Consum a fixar el calendari dels diumenges i festius en què podran romandre oberts els establiments comercials.

La disposició transitòria estableix que els municipis que han estat considerats zones turístiques a efectes d'horaris comercials en virtut del procediment establert pel Decret 41/1994, de 22 de febrer, mantenen el règim autoritzat.

La disposició final primera autoritza el Govern i el conseller o consellera competent en matèria de comerç per dictar les normes necessàries per desplegar i aplicar aquesta Llei.

La disposició final segona regula l'entrada en vigor de la Llei.

III. OBSERVACIONS GENERALS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, després d'analitzar i debatre l'Avantprojecte de Llei d'horaris comercials, proposa les següents observacions genèriques.

Primera. Es recomana reordenar el preàmbul per fer-lo més entenedor. A tal efecte es proposa la següent redacció:

“Aquesta Llei vol preservar el model comercial català, que es caracteritza per l'equilibri entre els diferents formats de la distribució detallista sobre la base d'una important presència de la petita i mitjana empresa comercial en trama urbana.

El comerç urbà de proximitat exerceix una important funció social. D'una banda, constitueix un element clau en la configuració del territori i dels pobles, ciutats i

barris de Catalunya, vertebrant-los, fent-los convivencials i segurs. Altrament, es generaria un procés de desertització dels centres urbans, una sensible alteració quantitativa i qualitativa de l'ocupació en el comerç i un greu perjudici per a la llibertat d'elecció dels consumidors. D'altra banda, garanteix el proveïment d'aquelles persones que, per edat o per altres circumstàncies, tenen dificultats de mobilitat. En aquest sentit, el comerç urbà constitueix un dels màxims exponents del nostre estil de vida i del nostre model de ciutat mediterrània.

El comerç urbà de proximitat, integrat en la seva major part per petites empreses, compleix també una important funció econòmica, atès que constitueix un factor clau en la creació de treball autònom i en la redistribució de la renda.

Correspon al Govern i al Parlament de Catalunya exercir les competències que els atorga l'Estatut d'Autonomia en matèria de comerç interior i, per tant, cal adoptar aquelles mesures d'ordenació que siguin necessàries per garantir l'equilibri entre formats de comerç.

En aquest context, la regulació dels horaris constitueix un element cabdal de l'ordenació del comerç. D'una banda, cal que els horaris comercials permetin atendre de manera adequada les necessitats dels ciutadans i facilitin la compra en aquells moments concrets de l'any en què es generen puntes de demanda. De l'altra, fer possible l'equilibri i la competència entre les grans empreses de distribució i el conjunt d'empreses petites i mitjanes que configuren el comerç urbà de proximitat, a més de tenir molt en compte els drets dels treballadors del comerç a compaginar la seva vida laboral amb les seves relacions personals i familiars.

La Resolució del Parlament Europeu de 12 de desembre de 1996 sobre el treball dominical demanava als estats membres que prestessin la deguda atenció a les tradicions culturals, socials i religioses així com a les necessitats familiars dels ciutadans, reconeixent el caràcter especial del diumenge com a dia de descans. També es demanava als estats membres que ajustessin la normativa d'obertura dels comerços a la normativa sobre temps de treball dels treballadors assalariats pel que fa al descans dominical."

Segona. Es recomana que en el moment de fer el desplegament normatiu de la Llei es revisin les funcions atribuïdes al Consell Assessor del Comerç i se li reconeguin facultats que superin el seu actual caràcter merament consultiu.

Tercera. Atesa l'específica problemàtica que se'n deriva, es recomana que el Govern tingui en compte el concepte de botiga de conveniència quan es revisi la normativa sobre equipaments comercials.

Quarta. Es recomana substituir el concepte de zona turística pel de municipi turístic.

Cinquena. Es proposa eliminar la referència a les segones residències com a criteri determinant per atorgar el qualificatiu de "turístic". Així mateix, es proposa que la qualificació com a "turístic" a efectes de la normativa d'horaris comercials es faci tenint en compte les delimitacions temporals, així com les especificitats pròpies de cada municipi.

Sisena. Seria convenient regular de forma més clara el procediment sancionador, aclarint els òrgans competents per sancionar. Així mateix, es considera que la possibilitat d'imposar multes coercitives s'hauria de regular en article separat atès que no tenen caràcter de sanció administrativa.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT.

1. Per tal de fer-lo més entenedor, es proposa modificar l'article 1 de manera que el paràgraf de l'apartat 1 que s'inicia amb "Dins el marc establert en l'apartat precedent ..." passi a ser apartat 2 i l'actual apartat 2 passi a ser apartat 3.
2. Es proposa afegir a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 1 la possibilitat que, com excepció a l'horari establert amb caràcter general, els dies 24 i 31 de desembre l'hora de tancament siguin les 20:00 hores.
3. Es proposa afegir a l'article 1 un apartat que estableixi que les establiments comercials romandran tancats el 25 de desembre, l'1 de gener i l'1 de maig.
4. Es proposa afegir a l'article 1 un apartat que estableixi que els establiments comercials romandran tancats el 26 de desembre.
5. És necessari que, en el desplegament de la llei, el Govern concreti i delimiti la potestat reconeguda als ajuntaments a l'actual apartat 2 de l'article 1, que, de conformitat amb l'observació primera a l'articulat, passa a ser apartat 3.
6. En relació amb l'article 2.1, es proposa introduir, a continuació de "següents", llevat de la prohibició d'obrir els dies 25 de desembre, 1 de gener i 1 de maig així com l'hora límit de tancament a les 20.00 hores els dies 24 i 31 de desembre previstes a l'article precedent, que seran aplicades als establiments comercials ubicats en municipis turístics i a les botigues de conveniència.
7. En l'article 2 i 3 es proposa substituir el concepte de "zona turística" pel de "municipi turístic".
8. En proposa afegir "l'alcaldia" a continuació de "motivada" a l'apartat 2 de l'article 3.
9. Es recomana introduir en l'apartat 2 de l'article 3 que en la determinació del caràcter de "turístic" s'introdueixin com a criteris a tenir en compte les delimitacions temporals, així com les especificitats pròpies de cada municipi.
10. En relació amb l'apartat 3 de l'article 3 es recomana tenir en compte la distinció de gènere. A tal efecte, es proposa substituir "el director general" per "el/la director/a general".
11. En l'article 7.2.1 es recomana afegir un nou criteri per graduar la sanció a imposar en cas d'infracció de la normativa d'horaris comercials. A tal efecte, es recomana afegir "la pertinença a una gran empresa o a un grup empresarial" a continuació de "superfície de venda de l'establiment".
12. En l'article 7.2.2, per tal de fer-lo més entenedor, es proposa afegir "l'establiment" a continuació de "pertanyi".
13. En relació amb l'article 10 i tal com s'ha posat de manifest a l'Observació General segona del present dictamen, caldria delimitar més adequadament les competències sancionadores. A tal efecte, en l'apartat 1 es proposa eliminar "podran" i afegir "correspon a l'alcaldia" a continuació de "potestat sancionadora".
14. Es recomana suprimir l'apartat 2 de l'article 10 i regular les multes coercitives en article independent.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya valora positivament l'Avantprojecte de llei d'horaris comercials, atès que contribueix a preservar el model comercial català i suposa un pas més en la protecció de la conciliació de la vida familiar i laboral. Tot i així, es demana al Govern que consideri les observacions i recomanacions fetes en aquest dictamen.

Barcelona, 15 de març del 2004

El president
Rafael Hinojosa i Lucena

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells